

Зоопарк

Тварини зоопарку

Підготував Бортновський Сергій

Зовнішній вигляд вовка свідчить про його міць та пристосування до тривалого бігу при переслідуванні своїх жертв. Дорослий вовк зазвичай більший за вівчарку: довжина тіла з головою, але без хвоста досягає 135—160 см, хвоста —40—52 см. Висота в плечах 80—95 см. Маса зазвичай 45—60 кг. В літературі згадуються вовки вагою, начебто, до 90 кг; але серед багатьох сотень точно зважених вовків з Європи та Північної Америки маса жодного не перевищувала 79 кг, а таких нараховувалось 3 чи 4 особини. Забарвлення та розміри вовків піддаються сильній індивідуальній та географічній мінливості. Тільки на території Євразії нараховується 10—15 підвидів, і десь стільки ж в Північній Америці. Найкрупніші вовки трапляються в крайній півночі ареалу, в лісотундровій та тундровій зонах, найменші — на півдні. Перші забарвлені в дуже світлі тони, а взимку практично зовсім біліють. В лісовій зоні мешкають вовки найбільш інтенсивно забарвлених підвидів, тоді як на півдні, де їх змінюють тварини

Звичайна лисиця розповсюджена вельми широко: в [Європі](#) на всій території, північній [Африці](#) ([Єгипет](#) та [Алжир](#), [Марокко](#), північний [Туніс](#)), більшій частині [Азії](#) (аж до північної [Індії](#), південного [Китаю](#) та Індокитаю), в [Північній Америці](#) від арктичної зони до північного узбережжя [Мексиканської затоки](#). В [Австралії](#) лисиця була [акліматизована](#) і розповсюдилась на всьому континенті, за винятком деяких північних районів з вологим субекваторіальним кліматом. В [Україні](#) лисиця руда зустрічається по всій території. Раніше вважалось, що в Америці живе окремий вид лисиць, але останнім часом його розглядають як підвид рудої лисиці.

нього міцний [кремезний](#) [нос](#) з високою [позивною](#), масивна [голова](#) з невеликими [вухами](#) та [шкірою](#). [Хвіст](#) короткий (6,5 — 21 см), часто повністю прихований в [шерсті](#). [Далі](#) міцні, з великими невтязними [кігтями](#) довжиною 8 — 15 сантиметрів, п'ятипалі, стопоходячі. [Шерсть](#) густа, зазвичай забарвлена рівномірно або з деяким потемнінням основного кольору на морді та лапах. Забарвлення бурого ведмедя загалом варіює у широкому діапазоні: від світло-палевого до майже чорного; але найзвичайнішою є буро-коричнева форма. [Угрізлі](#) зі [Скелястих гір](#) ([США](#)) шерсть на спині може бути світлим на кінцях, створюючи враження сірого або сивого відтінку. Цілоком сивувато-сіре забарвлення характерне для бурих ведмедів в [Гімалаях](#) та на [Тянь-Шані](#), а рудувате — на території [Сирії](#). У ведмежат на шиї та грудях бувають світлі відмітини, котрі з віком зникають. Бурий ведмідь утворює декілька [підвидів](#) (географічних рас), що відрізняються розмірами і забарвленням. Найдрібніші особини водяться в [Європі](#), найбільші — на [Алясці](#) а також на [Далекому Сході Росії](#) в [Уссурійському краї](#) та на [Камчатці](#) — вони важать 500 і більше кг; попадалися гіганти вагою 700–1000 кг. Максимальний зафіксована вага самця камчатського ведмедя становила 600 кг, середня — 350–450 кг. Є відомості про те, що в осінній період вага особливо великих камчатських особин перевищує 700 кг. Найбільший ведмідь, спійманий на острові [Кадьяк](#) для [Берлінського зоопарку](#), важив 1134 кг. Довжина європейського бурого ведмедя зазвичай 1,2-2 м при висоті в холці близько 1 м і масі від 100 до 400 кг; [грізлі](#) помітно більше — деякі особини, ставши на задні лапи, досягають зросту 2,8-3 м; ведмеді, що живуть в [Сибіру](#), важать 400–600 кг. Дорослі самці в середньому в 1,6 рази більші за самок.